

Een duit in het waszakje

24 februari 2012

Is er sprake van bewuste timing van het Landelijk Overleg Cliëntenraden (LOC) om het onderzoek naar de waskosten in zorginstellingen tijdens de Huishoudbeurs te publiceren? Als ik het LOC niet beter kende, zou ik denken dat het vastzit in het huidige systeemdenken, met zijn tweeledige advies om de waskosten voortaan óf uit de AWBZ te betalen, óf het zak- en kleedgeld te verhogen. Me dunkt dat er nog meer alternatieven zijn.

Overigens vind ik het vrij betuttelend en 'onwaardig' om mensen van respectabele leeftijd op te zadelen met 'zak- en kleedgeld', begrippen die horen bij je kinder- en middelbareschooltijd. Ik hoop vurig dat de scheiding van wonen en zorg die voor 2014 is voorzien, hiermee direct korte metten maakt.

Eerst de feiten

Medio 2011 steunt de Tweede Kamer een motie van het GroenLinks-Kamerlid Voortman, waarin het Nibud wordt verzocht een richtlijn voor waskosten vast te stellen. VWS vraagt daarna het LOC om opdrachtnemer te zijn van een onderzoek naar waskosten en de ontwikkeling van een richtlijn. VWS betaalt het onderzoek. Het Nibud voert het onderzoek in opdracht van het LOC uit. Het LOC publiceert het onderzoek op 13 februari, onder het luiden van de noodklok. De PVV haast zich om collega-Kamerlid en initiatiefneemster Voortman voor te zijn en stelt op hoge toon meteen schriftelijke vragen.

Op de Nibud-website vind ik het onderzoek niet. Evenmin het woord ouderen of de Nibud-themagroep ouderen, terwijl kinderen en jongeren (en zak- en kleedgeldadviezen aan hen) volop de website vullen.

Waspatroon

Met een respons van een kleine 10 procent onder de 400 aangeschreven zorginstellingen en een gewenste focusgroep waarvoor geen leden te vinden waren, scheidt het Nibud een interessant rapport af, wat je als huishoudelijk ingesteld type tot nadenken zet. Want nooit meer zal ik na het lezen van dit rapport met een nonchalant automatisme mijn spullen in mijn wasmand gooien. Ik weet nu dat een 'normaal vrouwenwaspatroon' is: elke week zeven onderbroeken en onderhemden, twee tot drie bh's, drie nachtjaponnen, één pantalon, twee rokken, vijf paar sokken, twee pantybroeken (wat dat ook moge zijn), twee truien, zeven t-shirts. Dit is opgeteld 5,5 kg wasgoed.

Was je het zelf, dan kost zo'n volle wasmachine je 88 eurocent (inclusief afschrijving, water en elektriciteit). Heb je een droger in huis dan komt er nog eens 1,16 euro bij. Voor zegge en schrijven 2 euro en 4 cent ben je klaar. Dat staat in schril contrast met de richtbedragen die het Nibud berekent als de instelling de was doet: 73,34 euro. Wast een externe wasserij dan variëren de prijzen tussen 88,16 euro en 110,12 euro. Nota bene: zonder strijken of stomen!

Voor de aardigheid ben ik gaan googlen naar de prijzen van de wasserettes. Er blijkt een heuse startpagina voor te zijn. Wasserette Ivy in Amsterdam spant de kroon. Gratis ophalen en bezorgen, van 's morgens vroeg tot 's avonds laat; een was, gevouwen en al van maar liefst 6 kilo voor 13 euro 95. Hup Ivy, rol een franchiseformule uit van wasserettes in de buurt of zelfs in het pand van verpleeg- en verzorgingshuizen om de was uit handen te nemen. Klandizie verzekerd.

Meer opties

Het is jammer dat het rapport niet meer opties beschrijft. Zoals zorg dat welke woonruimte er ook voor ouderen of chronisch zieken ge- of verbouwd wordt, er standaard een wasmachine- en drogeraansluiting in komt. Of stimuleer dat midden- en kleinbedrijfwaterettes zich op de wasmarkt van ouderen begeven. Het Nibud-onderzoek is nu alleen bij de grote wasjongens gedaan. Of roep als LOC de cliëntenraden en zorginstellingen op vooral de voordelen van 'de was in eigen hand' uit te dragen en te benoemen. De financiële voordelen zijn overduidelijk, maar het voorkomen van een top-3 ergernis in de verpleeg- en verzorgingshuizen, de zoekgeraakte was, is er ook een. En benoem het sociale element van de was uitzoeken en opvouwen. Bij ons thuis was en is dat best een genoeglijke bezigheid, met als hoogtepunt de lakens laten wapperen voor het vouwen.

Familie

Het rapport gaat er verder mijn inziens te makkelijk van uit dat het geen optie is om familie een (was)handje uit te laten steken, omdat men te ver weg woont. Dit weekend was ik op bezoek bij een 93-jarige dame. De was deed ze zelf, alleen de lakenwas (platte was in zorgjargon) ging om de week met een van haar twee, ook niet in de buurt wonende, dochters mee, want die kon ze in haar woning niet meer te drogen hangen.

Symposium

Blijkens het onderzoek biedt nu nog maar een derde van de zorginstellingen de mogelijkheid om zelf de was te doen. Me dunkt dat dit stante pede naar 100 procent moet worden verordonneerd. Op 22 maart organiseert het LOC het 'Zorgvoorwaskracht'-symposium in het Miele insperience center. Op die dag neemt een logistiek consultant de managers en cliëntenraden mee in vijf verschillende gebruikskoncepten. Mag ik voorstellen de Vereniging voor Huisvrouwen dit varkentje te laten wassen?

Hetti Willemse,

www.publicarea.nl en www.zorgvisite.nl

Lees meer

[Weblog Hetti Willemse](#)